

“Міласэрнасць сама па сабе як дасканаласць бясконцага Бога таксама бясконцая. Бясконцай і невычэрпнай з’яўляецца і гатоўнасць Айца прымаць сваіх блудных сыноў, якія вяртаюцца ў Яго дом. Бясконцыя таксама гатоўнасць і моц прабачэння, якія маюць сваю сталую аснову ў неапісальнай каштоўнасці ахвяры Сына. Ніводзін людскі грэх не можа ні перавысіць, ні абмежаваць гэтую моц. Абмежаваць яе з боку чалавека можа толькі адсутнасць добрай волі, негатоўнасць да навяртання, а значыць да пакаяння, супраціўленне і пярэчанне ласцы, праўдзе і асабліва сведчанню крыжа і ўваскрасення Хрыста”.

“Міласэрнасць аб’яў-ляецца як пера-ацэнь-ванне, як пад’ём угару, як здабыванне добра з-пад усіх слаёў зла, якія ёсць у свеце і ў чалавеку”. †

“Святло Божай міласэрнасці, якое Бог захацеў даручыць свету, нанова праз харызму сястры Фаустыны будзе асвятляць людскія дарогі ў трэцім тысячагоддзі”.

“Калі мы ўсвя-домім, што любоў, якую Бог мае для нас, не затрымліваецца перад нашым грахам, не адступае перад нашымі правінамі, а становіцца яшчэ больш клапатлівай і велікадушной; калі мы ўсвядомім, што гэта была любоў ажно да мукі і смерці Слова, якое стала целам і згадзілася збавіць нас цаной уласнай Крыві, тады мы з удзячнасцю абвесцім: «Так, Пан багаты на міласэрнасць», і ўрэшце скажам: «Пан ёсць Міласэрнасць»”.